

FORS TILIDA OTNING SEMANTIK JIHATDAN O'RGANILISHI

Rahmatulloyev Ahtam A'zam o'g'li

Termiz davlat universiteti, uchinchi bosqich tayanch doktoranti.

Annotatsiya: Ushbu maqolada ot so'z turkumining semantik jihatdan fors tilida qanday tasniflanishi to'g'risida ma'lumotlar keltirilgan. Fors tilshunos olimlari bilan birgalikda rus eronshunosligi vakillarining ham fors tilida otning semantik tasnifi haqida aytgan fikrlari o'rganildi va xulosalar bildirildi.

Анотация: В этой статье представлена информация о том, как семантически классифицируются существительные в персидском языке. Совместно с персидскими лингвистами были изучены мнения представителей русской иранологии о семантической классификации существительных в персидском языке и сделаны выводы.

Annotation: This article provides information on how nouns are semantically classified in Persian. Together with Persian linguists, the opinions of representatives of Russian Iranology about the semantic classification of nouns in Persian were studied and conclusions were drawn.

Kalit so'zlar: Fors tili, ot, grammatika, tilshunoslik, semantik, Parviz Notili Xonlariy, Mahdiy Mu'iniyon, Muhammad Javod Mashkur, Ahmadi Ahmadiy, Yu.A. Rubinchik.

Ключевые слова: Персидский язык, существительное, грамматика, лингвистика, семантика, Парвиз Нотили Хонлари, Махди Муиниян, Мухаммад Джавад машкур, Ахмади Ахмади, Ю.А. Рубинчик.

Keywords: Persian language, noun, grammar, linguistics, semantics, Parviz Notili Khanlari, Mahdi Mu'inian, Muhammad Javad Mashkur, Ahmadi Ahmadi, Yu.A. Rubinchik.

Ot. Predmetlik ma'nosini bildiruvchi so'zlar turkumi va shu turkumga oid so'z. Predmetlik grammatikada juda keng tushuncha bo'lib, kishi (odam, inson), narsa (paxta, suv), hodisa (to'polon, kurash), va shu kabilarni o'z ichiga oladi. Otlar ma'no jihatidan va ifodalaydigan tushunchaning xususiyatiga ko'ra atoqli ot va turdosh ot, aniq ot va turdosh ot, yakka ot va jamlovchi ot kabi turlarga bo'linadi[1, 77]. Fors tilida otlarni semantik jihatdan tasniflashda bir qancha turlarga ajratib ko'rsatishimiz mumkin bo'ladi. Eronlik tilshunos olimlaridan Parviz Notili Xonlariy[2, 367], Mahdiy Mu'iniyon[3, 288], Muhammad Javod Mashkur[4, 383], Ahmadi Ahmadiy[5, 319], rus sharqshunosi Yu.A. Rubinchik[6, 600] o'z izlanishlari davomida otlarni semantik jihatdan deyarli bir xil ko'rinishda tasniflashgan. Quyida ushbu grammatik asarlarda otning tarkibiy jihatdan bo'lganligi kabi semantik tasniflanishini ham birma bir o'rganib chiqamiz[7, 7]. Birinchi navbatda til egalari hisoblangan Eron tilshunos olimlarining qarashlariga e'tibor berib o'tsak maqsadga muvofiq hisoblanadi. Parviz Notili Xonlariy o'zining "Dasture zabāne fārsi" [2, 367] asarida otga quyidagicha ta'rif berib o'tgan:

[2, 46] ”اسم کلمه ای است که برای نام بردن کسی یا چیزی بکار می رود.“ “Esm kalameye ast ke barāye nām bordane kasi yā čizi be kār miravad” “Ot biror bir shaxs yoki jism nomini anglatadigan so‘zdir”. Olim ot ni semantik jihatdan uch guruhga bo‘lib o‘rganishni tavsiya etadi:

خاص atoqli - *turdosh*
ذات - *aniq* - *mavhum*
جمع *yakka* - *jamlovchi*

[2, 48] ”اسم خاص کلمه ای است که برای نام بردن یک کس معین یا یک چیز معین به کار می رود.“ “Esme xās kalameye ast ke barāye nām bordane tek kase moayyan yā tek čize moayyan be kār miravad”, “Atoqli ot – bir turdagи predmetlardan birini bildiruvchi, ayrim shaxs yoki narsaning nomi bo‘lib xizmat qiluvchi ot. [1, 19]”

[2, 48] ”اسم عام به کلمه ای می گوییم که با آن کسان یا چیزهای همنوع را می توان نام برد.“ “Esme ām be kalameye miguyim ke bā ān kasān yā čizhāye hamnov’rā mitavān nām bord”, “Turdosh ot – bir turdagи predmetlarning umumiyy nomi bo‘lib xizmat qiladigan ot. [1, 111]”

[2, 49] ”اسم ذات نام چیزی است که بخودی خود وجود دارد.“ “Esme zāt nāme čizi ast ke be xudi xud vojud dārad”, “Aniq ot – bevosita narsani, aniq narsani bildiruvchi ot. [1, 16]”

[2, 49] ”اسم معنی بر مفهومی دلالت می کند که وجودش در چیز دیگری است و نام حالتی یا صفتی است“ “Esme ma’ni bar mafhumi dalālat mikonad ke vojudaš dar čize digari ast va name hālati yā sefatı ast”, “Mavhum ot – mavhum tushunchani ifodalovchi ot. [1, 16]”

[2, 49] ”اسم مفرد صورتی از کلمه است که بر یکی دلالت کند“ “Esme mofrad surati az kalame ast ke bar yeki dalālat konad”, “Yakka ot – Bir turdagи predmetlarni yakka-yakka bildiruvchi ot[1, 137]”.

[2, 52] ”اسم جمع صورتی از کلمه است که بر بیش از یکی دلالت کند“ “Esme jam’ surati az kalame ast ke bar biš az yeki dalālat konad”, “Jamlovchi ot – bir xil predmetlarning to‘dasini, jamini bildiruvchi ot[1, 39]”.

Parviz Notili Xonlariy tadqiqotlari natijasida fors tilida ot ni semantik jihatidan 6 turga bo‘lib o‘rganishni maqsadga muvofiq deb hisoblagan ekan. Quyida boshqa olimlarning mulohazalari bilan tanishamiz.

Mahdiy Mu’iniyon o‘zining “Dasture zabāne fārsi[3, 288]” asarida ot ni semantik jihatidan quydagicha tasnifлага:

جمع *yakka* - *jamlovchi*
خاص atoqli - *turdosh*
ذات - *aniq* - *mavhum*
معرفه - *aniq* - *noaniq*

[3, 17] ”اسم مفرد: اسمی است که بر یک فرد یا یک چیز دلالت کند مانند: کاب، مرد، دانش، قلم“ “Esme mofrad: esmi ast ke bar yek fard yā yek čiz dalālat konad mānande: ketāb, mard, dāneš, qalam”.

[3, 17] ”اسم جمع: اسمی است که بر بیش از یک فرد یا یک چیز دلالت کند مانند: کتابها، مردان، دانشها، قلمها“ “Esme jam’: esmi ast ke bar biš az yek fard yā yek čiz dalālat konad mānande: ketābhā, mardān, dānešhā, qalamhā”.

[اسم عام: اسمی است که افراد یا اشیاء همنوع و همجنس خودرا شامل شود مانند: مرد، شهر، کتاب، قلم “3, 23]”. “Esme ām: esmi ast ke afrād yā ašyāe hamnow va hamjense xodro šāmel šavad mānande: mard, şahr, ketob, qalam”.

اسم خاص: اسمی است که بر یک شخص یا یک شئ و یا یک محل مخصوصی دلالت کند و همه افراد یا “[اشیاء همنوع و همجنس خودرا شامل نشود مانند: قلم، بهشت، علی، اصفهان ke bar yek şaxs yā yek şey’ va yā yek mahalle maxsusи dalālat konad va hame’ e afrād yā ašyā’ e hamnow’ va hamjense xo‘dro šāmel našavad mānande: qalam, behešt, Ali, Esfahān”.

اسم ذات: اسمی ات که وجودش وابسته به چیز یا کس دیگر نباشد و به طور مستقل در خارج وجود داشته “[باشد مانند: کتاب، قلم، کاغذ، علی، اصفهان yā kase digar nabāšad va be touri mustaqel dar xārej vojud dāste bāšad mānande: ketāb, qalam, kāqaz, Ali, Esfahān”.

اسم معنی: اسمی است که وجودش وابسته به چیز یا کس دیگری باشد و بطور مستقل در خارج وجود نداشته “[باشد مانند: کوتاهی، بلندی، سفیدی، شوق، فریاد، خنده vābaste be čiz yā kase digari bāšad va be touri mostaqil dar xārej vo‘jud nadāste bāšad mānande: kutāhi, bolandi, sefidī, huš, şouq, faryād, xande”.

اسم معرفه: اسمی است که نزد شنونده مشخص و معلوم باشد مانند: حسن به مدرسه رفت. در این جمله دو ”کلمه حسن و مدرسه نزد شنونده سناخته ساده و معلوم است. [3, 31]. “Esme ma’ni: esmi ast ke nazde šonavande mošaxxas va ma’lum bāšad mānande: Hasan be madrase raft. Dar in jo‘mle kalameye Hasan va madrase nazde šonavande šenāxte sāde va ma’lum ast”.

اسم نکره: اسمی است که نزد شنونده سناخته و معلوم نباشد (کلمه نکره یعنی ناشناخته) مانند: کتابی را “[خریدم. کلمه کتابی در نزد شنونده ناشناخته و نکره است. شنونده šenāxte va ma’lum nabāšad (kalameye nakare ya’ni nāšenāxte) mānande: Ketābirā xaridam. Kalameye ketābi dar nazde šonavande nāšenāxte va nakare ast.”

Mahdiy Mu’iniyon ham otlarni semantik jihatdan turlarga ajratishda o‘z nuqtayi nazari asosida yondashgan. O‘z tadqiqotlari natijasida otni semantik jihatdan 8 turga bo‘lib o‘rganishni tadbiq etgan. O‘z asarida[3, 288] bular to‘g‘risida keng ma’lumotlar keltirgan.

Fors tilshunosligida o‘z o‘rniga ega bo‘lgan tilshunos olimlardan yana biri hisoblanadigan Ahmadi Ahmadiy ham otni semantik jihatdan tasniflashdagi o‘z qarashlarini o‘z asari “Dasture zabāne fārsi yā sarfu nahv” [5, 319] دستور زبان فارسی یا ”صرف و نحو“ da batafsil ko‘rsatib o‘tgan. Quyida olimning izlanish natijalari bilan tnishamiz. Ahmadi Ahmadiy otni semantik jihatdan quyidagi guruhlarga bo‘lib tasniflagan:

عام – atoqli – turdosh

ذات – معنی aniq – mavhum

معرفه – نکره aniq - noaniq

مفرد – جمع yakka – jamlovchi.

Endi esa yuqorida sanab o‘tilgan otning semantik turlari to‘g‘risida batafsil toxtalib o‘tamiz. Birinchi navbatda Ahmadi Ahmadiyning ot so‘z turkumiga bergan tarifiqa e’tibor qaratsak maqsadga muvofiq bo‘ladi:

اسم کلمه‌ی است که برای نامیدن انسان حیوان، یا چیزی به کار می‌رود مانند: پروریز، زن، مرد، اسب، گاو، “Esm kalameye ast ke barāye nāmidane ensān, hayvān, yā čizi be kār miravad mānande: mard, asb, gāv, raxš, ketāb, bāg’, Tabriz”. “Ot – inson, hayvon yoki biror bir narsani nomlashga ishlatiladigan so‘z hisoblanadi. Misol: Parviz, ayol, erkak, ot, sigir, kitob, boq, Tabrez”.

اسم عام که آنرا اسم جنس هم می‌گویند بر افراد و جانوران و اشیاء هم‌جنس دلالت می‌کند. مانند: زن، دختر، “Esme ām ke ānrā esme jens ham miguyand bar afrād va jānvārān va ašyā’i hamjens dalālat mikonad”.

اسم خاص بر فرد یا حیوان یا چیز معینی دلالت می‌کند. مانند: سهراپ، رخش، بهارستان، بغداد، و مانند “[5, 27]. “Esme xās bar fard yā hayvān yā čize moayyani dalālat mikonad. Mānande: Sohrāb, raxš, bahārestān, Baqdād”.

اسم ذات آن است که وجودش وابسته به دیگری نباشد و وجود خارجی داشته باشد مانند: خانه، قلم، خورشید، “[5, 28]. “Esme zāt ān ast, ke vojudaš vābaste be digari nabāšad va vojude xāreji dāste bāšad, mānande: xāne, qalam, xuršid, zamin va mānande inhā”.

اسم معنی اسمی است که به خود وجود نداشته باشد. مانند: سیاهی، سپیدی، کوشش، هوش، اراده، خرد، “[5, 28]. “Esme ma’ni esmi ast ke be xudi xud vojud nadāste bāšad. Mānande: siyāhi, sepidi, kušiš, huš, erāde, xord, šarāfat, niki, badi va qayre ke vojudašān vābaste be digarān ast”.

اسم معروفه اسمی است که در نزد شنونده معلوم و شناخته بوده باشد مانند: کتاب را برداشت و آن را گشودم. “[5, 30]. “Esme ma’rufe esmi ast ke dar nazde šonavade ma’lum va šenāxte bude bāšad mānande: Ketābrā dāštam va ānrā gošudam”.

اسم نکره اسمی است که در نزد شنونده یا مخاطب شناخته نباشد نباشد مانند: مردی آمد، پادشاهی به کشور “[5, 30]. “Esme nakare esmi ast ke dar nazde šonavande yā moxātab šenāxte nabāšad mānande: “Mardi āmad, pādšāhi be kešvare Hend hamle kard”.

اسم مفرد آن است که بر یکی دلالت کند مانند: خانه، درخت، زن، مرد “[5, 34]. “Esme mofrad ān ast ke bar yeki dalālat konad mānande: xāne, deraxt, zan, mard”.

اسم جمع آن است که بر دو یا بیشتر دلالت کند مانند: خانها، درختان (یا درختها)، زنان (یا زنها)، مردان (یا مرد) “[5, 34]. “Esme jam’ ān ast ke bar du yā bištar dalālat mikonad mānande: xānehā, deraxtān (yā deraxthā), zanān (zanhā), mardān (yā mardhā), ketābhā, divārhā”.

Ahmadi Ahmadiy ham otlarni semantik jihatdan o‘rganishda ularni sakkiz qismiga bo‘lib o‘rganishni tadbiq qilgan hamda bu narsani o‘z asarida [5, 319] keng qamrovda tushuntirib o‘tgan.

Barchaga ma’lumki sharqshunoslik sohasida, ayniqsa eronshunoslikda rus sharqshunos olimlarimimg hissasi katta. Ular orasida Yuriy Aronovich Rubinshik o‘rniga ega yetuk mutaxassis hisoblanadi. Y. Rubinshik “Грамматика современного персидского литературного языка” [6, 600] nomli asarida otning semantik tahliliga ham toxtalib o‘tgan. Quyida Y. Rubinshikning tasnifini o‘rganib chiqamiz. Birinchi navbatda Y. Rubinshikning otga bergen tarifi quyidagicha: “По своим семантическим и грамматическим признакам имена существительные делятся на лексико-грамматические классы и подклассы. Их можно подразделить, во-первых, на имена

нарицательные и собственные, во-вторых, на имена одушевленные и неодушевленные, в-третьих, на имена конкретные, отвлеченные и вещественные”[6, 103]. “Otlar o‘z semantik va grammatik xususiyatlariga ko‘ra leksik-grammatik sinflar va turkumlarga bo‘linadi. Ularni, birinchidan atoqli va turdosh otlarga, ikkinchidan, jonli va jonsiz otlarga, uchinchidan, aniq, mavhum va moddiy otlarga ajratish mumkin”.

Xulosa o‘rnida shuni ta’kidlab o‘tishimiz mumkin, fors tilida ot semantik jihatdan asosan quyidagi turlarga bo‘lib o‘rganishlik maqsadga muvofiq deb hisobladik: **عام – اسم** / **اسم مفرد – اسم مبني** / **اسم ذات – اسم معنى** / **اسم خاص – اسم معرفه** – *aniq ot* – *mavhum ot*, *yakka ot* – *jamlovchi ot*. Ahmadi Ahmadiy, Mahdiy Mu’iniyon otning *aniq* va *noaniq* turlarini ham keltirib o‘tishgan. Shunday bo‘lsa hamki ko‘pchilik o‘rinlarda yuqorida sanab o‘tganimiz turlari asosida otlar tasnif qilinadi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Azim Hojiev. Tilshunoslik terminlarining izohli lug‘ati. – T.: “O‘zbekiston milliy ensiklopediyasi” davlat ilmiy nashriyoti, 2002.– 165 b.
2. دکتر پرویز نائل خانلری. دستور زبان فارسی. تهران: انتشارات بنیاد فرهنگ ایران. ۳۶۷ ص.
3. مهدی معینیان. دستور زبان فارسی. تهران: ۲۸۸ ص.
4. محمد جواد مشکور. دستورنامه در صرف و نحو زبان پارسی. تهران: ۳۸۳ ص.
5. احمد‌احمدی. دستور زبان فارسی یا صرف و نحو. تهران: چاپ خانه احمدی. ۳۱۹ ص.
6. Рубинчик Ю.А. Грамматика современного персидского литературного языка. – М.: Восточная литература, 2001. – 600 с.
7. Rahmatulloyev A. A. “GULISTON” TARJIMASIDA KELGAN QO ‘SHMA OTLAR TAHLILI //Talqin va tadqiqotlar. – 2023. – Т. 1. – №. 17.